

פרשת ויקהל – שקלים שלנו

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

ששת ימים תעשה מלאכה." (ל"ב 1)

הלכתי לי לטייל, ופגשתי בדרכי אדם שביקש ממני כסף, והסביר לי שהוא מאוד עני, וקשה לו. לא ידעתי האם להאמין לו, אולי הוא נוכל? אולי עדיף להתרחק, כי טוב להתרחק מאנשים זרים? באמת לא ידעתי מה לעשות.

החלטתי כי אתן לו שקל אחד שהיה לי בכיס, ואלך למקום אחר, אתרחק ממנו. חשבתי כי גם אם הוא.... נוכל ורמאי, שקל אחד שהפסדתי זה ממש לא נורא. ואם הוא באמת עני, אז קיימתי מצווה. קצת התרחקתי ונעצרתי. הסתכלתי לאחור, לראות מה הוא עושה. הוא הלך לאט לאט לרחוב צדדי. הלכתי אחריו בלי שירגיש. הוא ביקש מאוד כמה אנשים כסף, ואחר כך המשיך לרחוב הסמוך. מאוד סיקרן אותי לראות היכן הוא גר, ומה הוא עושה, לכן החלטתי להמשיך לעקוב אחריו. הסתתרתי בתוך חדר מדרגות וריאתי אותו ניגש למכונת יפה, פותח את הדלת, מניע ונוסע. "אז הוא באמת נוכל!" חשבתי. אין לו מה לאכול, אבל יש לו מכונת? אז שימכור את המכונת. אם עני לא קונה מכונת למחרת פגשתי אותו שוב ברחוב, והוא שוב פנה אלי וביקש צדקה. הפעם כבר לא הסכמתי לתת. "אתה לא עני באמת! יש לך מכונת, עקבתי אחריך אתמול! למה אתה מנסה לרמות אותי, ולספר שאתה עני?" שאלתי.

הוא הסתכל עלי במבט אוהב וכואב. "בא אתי ואראה לך מה אני עושה עם הכסף" הוא אמר. שאלתי אותו מה שמו, הוא אמר לי את שמו והיכן הוא גר. התקשרתי לאבא ושאלתי אם הוא מכיר את האדם הזה, ואם הוא מרשה לי לנסוע אתו. להפתעתי, אבא אפילו שמח שאני אסע אתו.

יצאנו לדרך, והוא נעצר ליד בית קטן. ירדנו והוא לקח אתו שקית עם מוצרי מזון. הוא הקיש על הדלת, ושני ילדים רצו אליו, לקחו את השקית וחיבקו אותו. הם נראו כל כך שמחים! שאלתי אותם האם זה קרוב משפחה שלהם? והם ענו כי הוא לא קרוב משפחה. אלא אדם נפלא המבקש צדקה מאנשים, וקונה להם אוכל מהכסף שקיבל. התחלתי להבין כי האיש איננו נוכל, אלא אדם העוזר להרבה עניים. התברר לי כי מהכסף שהוא אוסף הוא לא לוקח לעצמו כלום. הוא עובד בבוקר, ואחרי צהרים הוא מתחפש לעני, אוסף נדבות ומחלק אותם לעניים. שאלתי אותו, למה הוא משקר? למה הוא לא אומר

שהוא אוסף צדקה לעניים, ולא לעצמו? למה הוא צריך להתחפש לעני? הוא הסביר לי כי כך הוא מצליח

לאורו נלך – הרב נריה זצ"ל

פרשת שקלים

בעקבות הפרשה

לת ביה"ס

"...כולם ביחד"

כאשר אני עושה דבר לבד, אני מאוד גאה
כאשר אני מצליח לעשות אותו. הוא שלי,
ואני שמח שהוא שלי. אבל חברי יכולים רק
לראות מה עשיתי, זה לא שייך להם
אבל כאשר אני רוצה לעשות דבר שכולם
יוכלו להיות בו, ליהנות ממנו, זה נשמע
קשה. כי זה חייב להיות גדול, זה דורש
הרבה כסף בשביל לבנות את זה, ולא תמיד
יש את האפשרות הזאת

אבל מצד שני, אם כולם מתגייסים, אם כולם
באים לעזור, כל אחד נותן את מה שהוא
יכול, כל אחד מביא דבר מהבית, פתאום
כבר יש הרבה דברים, יש הרבה אנשים
שמוכנים לעזור, זה נראה הרבה יותר קל
מה יקרה אם אחד ייתן הרבה, והעני ייתן
מעט, איך ירגיש כל אחד מהם כאשר יכנס
לבית? העשיר יגיד "אתם רואים, זה
בזכותי" והעני ירגיש מסכן, כי הרי נתן רק
...מעט, כי בשבילו זה המון

בפרשת שקלים, התורה מצווה שכל אחד
ייתן מחצית השקל לבית המקדש. העני
והעשיר בדיוק את אותו הדבר – מחצית

חידה בפרשה

- משאבת הדם שתורמת. מהו הביטוי? (ל"ו ה. 5)
- משאבת הדם שחושבת. מהו הביטוי? (ל"ו ה. 9)
- לתת עצות זה דבר חשוב. איך לומדים זאת מפרשת השבוע? (ל"ה 35) **הורים יקרים**
- דרום בלשון התורה זה _____. (ל"ו 23)
- ירק עם כנפיים. מהו הירק? (ל"ז 9)
- גביע ולא לקידוש. היכן היו גביעים? (ל"ז 19)
- כלי שיט שלא שט בים. מהו הכלי? (ל"ח 3).

שבת שלום! בהצלחה!

שבת שלום! בהצלחה!

**שבת שלום למשפחת בית חינוך ולמידה כמשפחה ניר
עציון!**